

“KHI SỬ DỤNG Internet”

(Sách dành cho trẻ từ 6 – 12 tuổi)

Lời: Jennifer Moore-Mallinos

Tranh: Gustavo Mazali

Lê Ngọc dịch

NHÀ XUẤT BẢN GIÁO DỤC VIỆT NAM

MÁY TÍNH CÓ Ở KHẮP NOI!

Ngày nay, dường như đâu đâu người ta cũng thấy sự xuất hiện của máy tính! Máy tính có mặt ở trường học, thư viện, văn phòng, thậm chí cả các quán Internet hay quán cà phê mọc lên khắp nơi. Và hầu như gia đình nào cũng có một chiếc máy tính trong nhà. Nhiều người còn sở hữu điện thoại di động với chức năng y hệt máy tính.

Song cũng giống như mọi thứ khác, sử dụng máy tính luôn đòi hỏi phải tuân thủ một loạt quy tắc quan trọng, giúp đảm bảo an toàn cho tất cả mọi người, đặc biệt là trẻ em.

QUY TẮC, QUY TẮC VÀ QUY TẮC...

Có một số quy tắc bàn về những người mà bạn có thể tán chuyện trên mạng, những điều bạn có thể và không thể nói với họ, hoặc yêu cầu bạn phải cùng cha mẹ hay thầy cô ở trường kiểm tra kĩ trước khi truy cập mọi trang web. Nếu tất cả các biện pháp này chưa đủ an toàn, bạn nên cung cấp mật khẩu máy tính của mình cho cha mẹ và thầy cô nhé!

Sở dĩ phải đưa ra các quy tắc là vì người lớn khó có thể tin tưởng để trẻ em tuỳ nghi sử dụng Internet. Và trên đây chỉ là một số quy tắc cần thiết mà thôi!

CHUYỆN ĐÃ TRỎ NÊN VÔ CÙNG PHỨC TẠP!

Tuần trước, giống như nhiều bạn nhỏ khác, tớ vẫn còn cho rằng các quy tắc được đưa ra chỉ tổ làm lãng phí thời gian, và rằng sẽ chẳng có gì to tát nếu phá vỡ vài quy tắc, đặc biệt là khi chúng liên quan đến máy tính.

Tớ cũng chẳng hiểu tại sao mình không nên nói chuyện với người lạ qua máy tính nữa. Chỉ ngồi trước mặt màn hình máy tính ngay trong nhà mình thôi thì chắc chắn phải an toàn chứ nhỉ?

Vậy điều tồi tệ nhất có thể xảy ra là gì hả các bạn?

TỚ AN TOÀN MÀ... PHẢI KHÔNG?

Đúng rồi! Nói chuyện với người lạ trên máy tính nghe có vẻ vô hại. Làm sao mà họ thấy tớ được chứ? Sao họ biết được tớ sống ở đâu, tên thật của tớ là gì?

"Đừng lo! Mình thực sự an toàn..." Tớ đã nghĩ vậy đấy các bạn ạ!

